Meningen er ikke, at dette Værk skal vedblive at være privat. Man forbereder sig paa en Dag at kunne fremlægge Resultaterne, og saa mener man, at det vil følge af sig selv, at Sagen vil blive taget op af det offentlige Skolevæsen og føjet ind som et Led i Undervisningen, netop hvad man her ogsaa havde tænkt sig.

Efter at have modtaget disse Oplysninger drøftede Udvalget i Løbet af Vinteren 1887, hvor vidt man burde paavirke Skolebørnenes Forældre til at indsende en Adresse til Skoledirektionen for at opnaa Husgjerningsundervisning. Dette forkastedes imidlertid, idet man mente, at det vilde være rigtigst først at forsøge Undervisningen i en enkelt Skole, for derved ad praktisk Vej at vække Forældrenes Interesse for Sagen. Udvalgets Styrer satte sig derfor i Forbindelse med forskjellige Skolers Inspektører og Lærerinder og traf i det hele paa megen Imødekommenhed og Deltagelse for Spørgsmaalet.

Da man endelig mente at have fundet baade en Skoleinspektør med Interesse for denne Sag og en Lærerinde, som havde Evne og Vilje til at tage den op, besluttede man at indsende en Ansøgning til Skoledirektionen om Bemyndigelse til at gjøre et Forsøg med Undervisning i Madlavning ved en af de offentlige Friskoler. Og da denne Undervisning efter Planen skulde knyttes til Skolebørnenes Bespisning, indsendtes samtidig til Komiteen for denne Bespisning en Ansøgning om, at man vilde gaa ind paa, at dens Materiale benyttedes paa en saadan Maade.

Herpaa modtog Udvalget en Svarskrivelse, som gik ud paa, at Bespisningskomiteen, for at paase sin Virksomheds Tarv, maatte afslaa den forønskede Ændring af Forholdene.

Hermed var jo egentlig Spørgsmaalet afgjort, men Udvalgets Styrer mente at maatte gjøre endnu et Forsøg ved personlig Henvendelse til forskjellige Medlemmer af Skoledirektionen.

Ved disse Samtaler kom Fru Plum til det Resultat, at der i Skoledirektionen fandtes for liden Sympathi for Sagen til, at man kunde vente at udrette noget for Tiden.

Senere modtog Udvalget fra Skoledirektionen et Svar, som i et og alt holdt sig til, hvad Bespisningskomiteen havde udtalt i sit Afslag.

Det var dog ikke alle Direktionens Medlemmer, der stillede sig uvillig overfor Husgjerningsundervisning, og man fik det Indtryk, at den nærede Uvilje hovedsagelig beroede paa Ulyst til at begynde paa et saadant Foretagende paa en Tid, hvor Magistraten paa Grund af de mange nye Skolebygninger havde haft et ualmindelig stort Budget til Skoleudgifter.

Det er da rimeligt, at Spørgsmaalets videre Fremdragen i dette Øjeblik kun vilde bevirke Uvilje mod Sagen. Derfor har Udvalget anset det for rigtigst at opløse sig, uden at de en-